

Calc(0427(1)
UNB

Bellaterra, 19 d'agost del 1962

Universitat Autònoma de Barcelona

Estimat fill:

Hem llegit no sé quantes vegades la teva carta del dia 11. Ens fa pena veure que et debats encara en capficaments i dubtes, i que vius en un neguit que et lleva la tranquil·litat per a enfrontar-te serenament amb els esdeveniments que s'apropen. Ens adonem que teniu una idea formada de la vida a Barcelona bastant deformada, malgrat les últimes notícies que n'hauréu tingut pel mateix Peypoch. Quedareu parats! És clar que, ultra la liquidació dels afers mexicans, la preparació del viatge i l'arbitri dels diners que fan falta, debeu tenir la visió dels 18, o 20 o més dies de viatge per mar, el salt de Bilbao a Barcelona, l'apostament en una llar desconeguda i, sigui com sigui, provisional..., la pausa expectant de l'arribada, són situacions per a alterar la serenitat dels nervis mes ben trempats, oi més si es tracta d'una família nombrosa. Penseu, però, que us esperen mans amigues, que s'allargaràn el que calgui per a aplanar-vos els camins.... Avui t'escric en Manuel tractant d'animar-te.

El passat dimecres, dia de la Mare de Déu, tinguèrem a dinar a Bellaterra la família Vidal. El matrimoni i cinc bordegassos. N'hi mancà només un dels sis que formen la fillada, que el tenen de vacances a casa d'uns parents. No cal que et digui que no es parlà d'altra cosa sino del vostre retorn. Va aconsellar-me que et digués que el millor camí es el de la Transatlàntica; res de fer dreceres per l'Havre! El temps que podrieu guanyar per una banda, el podrieu perdre en el port africà esperant la combinació per arribar a Barcelona. El "Covadonga" es una motonau excel·lent. El què em sorpren és el preu del viatge. En Vidal havia calculat unes 45.000 pessetes. D'ençà de quan ell mangonejava afers d'aquesta mena, les tarifes deuen haver estat augmentades. També em va dir que, tractant-se de família nombrosa, solien concedir algun descompte. Sigui com sigui, però, no cal pas espantar-se. Amb salut et sortiràs de tot. Segons els projectes d'en Messeguer, si no els ha hagut d'alterar per qualsevol motiu, aquesta setmana estarà a Barcelona. Miraré de parlar-hi, i que em digui com s'ho manegarà per a que puguis disposar, a mitjans de setembre, dels diners pels passatges. perquè suposo que això deu preocupar-te, tota vegada que l'oferiment de deixar-te aquests diners, no fou seguit de més explicacions. Ara, però, es arribat el moment de puntualitzar. No sé si ja li podré donar notícies concretes del pis. Amb la mare tenim diverses gestions en curs. Posats a triar, si s'escau l'avinentesa de poguer, es clar que ens decidirem per l'estatge més alegre. Sobre aquest punt, però, encara que no pugui donar-te notícies concretes, no t'inquietis. Ja vaig dir-te, en una altra ocasió, que si fallen tots els ressorts posats en joc, disposem d'una solució d'emergència. Abans d'abandonar-nos'hi però, cal mirar si trobem un estatge el mes a prop de Barcelona possible, els estudis dels nens i els desplaçaments diaris. Ni hem perdut les esperances d'aconseguir-ho, ni ens passa el temps.

Cert que per l'octubre ja estan en marxa els cursos escolars i universitaris. En marxa, però no tancats. D'altra banda, la pèrdua d'un curs o d'un període, suposa ben poca cosa en l'edat d'en Raimón i si és estudiós i ben dotat tampoc l'ha de perdre, perquè en l'Universitat ~~pot~~ ~~pot~~ pot seguir estudis lliure. Sobre aquests punts confieu amb en Joan, que és un "professional" de l'ensenyament. Ingressar al Liceu Francès es de les coses més difícils, però comptant amb l'influència del senyor Arnau, i ajudat per la carta que durà la Glòria del director del Liceu Francès a Mèxic, em penso que hi serà ben acollida, en qualsevol moment del curs.

Calc 10427 (2)
Full II.

am Bilde seiner Herrschaft

En Joan ha superat del tot els seus capteniments. Va passar una crisi ben comprensible, per temor a les reaccions que la teva tornada, en aquests moments, poguessin produir-se entre els familiars de la seva promesa. Jo, -crec recordar que ja t'ho he explicat- escometre la tasca d'aclarir la situació, parlant del tot clar amb els pares de la Pilarin per a conven-cer-los, en primer lloc, de que la teva vinguda era cosa decidida, necessaria i inajornable. i en segon lloc de què, com que no s'havia de produir cap mena de daltabaix, tota vegada que cadascú faria tranquil.lament la vida a casa seva, s'evitaria el pecat d'escandol, que sembla que és el que temien. Ara en Joan us espera amb la mateixa il.lusió que nosaltres i si no t'escriu es perquè te les hores molt plenes i diu que com hauria de repetir el que jo t'escric, que el disculpis per la seva mandra a posar-se a teclejar. Sortim al mati, de bon hora, de Bellaterra i ell no retorna fins el vespre obligat per les classes que dona i pel curs que segueix a l'universitat per a doctorar-se.

Bellaterra, 19 d'agost del 1962

a P. C.

UB
Full III

Universitat Autònoma de Barcelona
Biblioteca d'Humanitats

Si en Vidal decidís venir-vos a rebre a Bilbao, segurament vindria en Joan, també. Amb dos cotxes fariem el viatge més comodament. Però el cotxe d'en Joan es de 4 places, i rutlla millor amb tres que no pas amb el complet.

El propòsit que ha menat en Juhé a retornar a Espanya, em sembla molt bó. Iniciativa deu ésser del llibreter, segurament. Però la va confiar a un home abúlic, i no crec que en tregui cap partit. Si tu trobessis alguna missió semblant, ja pots comprometre't a realitzar-la, encara que ne n'hagués d'ocupar jo. Ací hi han moltes possibilitats i les dificultats per exportar son nul·les. Omés s'exigeixen garanties per al cobrament.

Allò ja no tant encertat es l'adquisició de gelatines de fotogromia d'assumptes per a calendaris o altres aplicacions, ja en desús a Espanya, per a editar-les a qualsevol país americà. Això pogué ésser un bon afer fa deu o dotze anys. Ara és pràcticament no viable, per la raó de què el noranta per cent d'assumptes que s'editen per als fins esmentats, son de transparències en fotocolor procedents, principalment, de Nord Amèrica, d'Anglaterra, d'Alemanya i, en molt menor escala d'Itàlia i de França. D'aquestes transparències només se n'adquireixen els drets de reproducció i s'han de retornar, intactes, una vegada utilitzades. Aquests drets, com és d'entendre, es cedeixen en exclussiva per Espanya, perquè les cases productores exploten un mateix assumpte en diversos països del món, cedint a cadascun els drets de reproducció. Per això s'exigeix el retorn de les transparències una vegada se n'ha fet el fet. Es clar que s'editen motius d'autors de casa, i ara n'hi ha una naixença asponerosa, mediocre, però que s'anirà perfeccionant. I també, en el ram de Christmas, estampes, i similars, creats a base de dibuixos fets ací, es pot fer quelcom, si els gustos encaixen. Però per ara es ben poca cosa. En canvi, un dels col·laboradors més antics d'en Birven, l'Estela, que pots molt ben recordar, ha obtingut una plaça fixa de dibuixant només per a crear originals de Christmas destinats a no sé quin país americà. Crec que per sis hores al dia li paguen 10.000 pessetes mensuals. Això em recorda una fantasia d'en Juhé, quan la seva primera vinguda, que va dir-me que fent dibuixos a Barcelona, destinats a editorials mexicanes, un es podia fer d'or. Tu mateix podràs jutjar els fonaments de semblant fantasia. La cosa certa, però, es que ací hi ha un personatge americà que te dos o tres dibuixants a sou, per a fer creacions els originals de les quals surten d'Espanya. Deu ésser pel gust i pel preu, ves a saber!

Se m'han acabat els temes, el paper ja s'acaba i el temps també. De literatura em penso que no n'haurem de tornar a parlar, per correspondència, i només desitjo que, quan estiguis aposentat a Barcelona i reprès el ritme normal de vida, tinguem lleure i humor per a parlar-ne de viva veu. SERRA D'O del juliol m'ompla les poques hores de vagància amb la seva lectura d'insuperable qualitat.

Una pregunta que fa dies volia fer-te: Has comunicat a en Triadú que tornes?

Rebeu tots plegats una forta abraçada dels vostres pares i avis